

Bilanțul discografiei

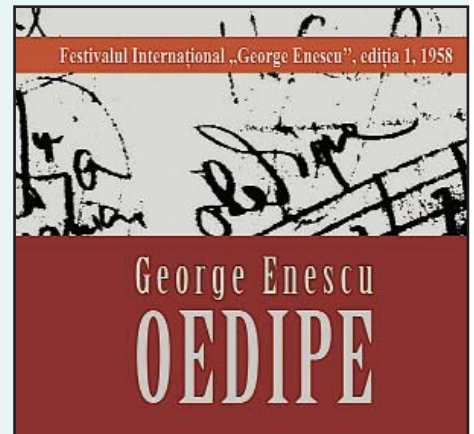
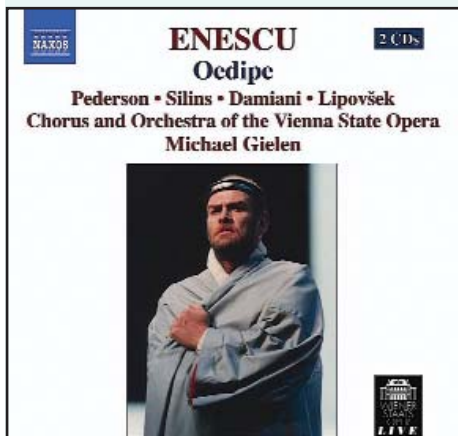
Secolul XXI mai are un merit pentru Enescu: înregistrările lui *Œdipe* au făcut posibilă o discografie, pe care o putem chiar compara. Iată un top al celor mai bune înregistrări:

1. **Foster/ EMI, 1990** – Înregistrare în studio completă, filologică în alegerea unei distribuții nu doar excelente muzical (în care strălucesc José van Dam, Marjana Lipovšek sau Barbara Hendricks), dar și impecabilă ca dicție în limba franceză. Revelatoare pentru descoperirea lui *Œdipe* în lume; direcția lui Foster rămâne mai mult descriptivă.

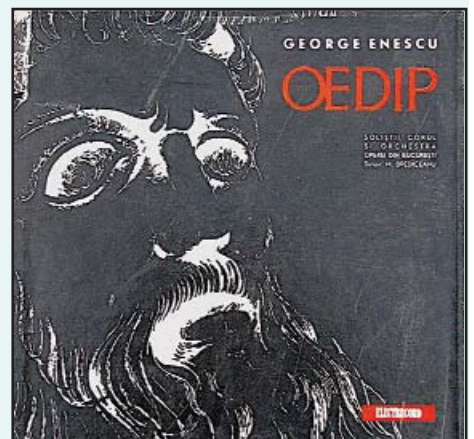
2. **Silvestri/ Casa Radio, 2011 (live, 1958)** – Imortalizarea premierei românești, la prima ediție a Festivalului Enescu, are meritul de a captura urgența dramatică a direcției lui Constantin Silvestri, dar și debutul lui David Ohanesian. Toată distribuția cântă cu o convingere care te face să treci cu vederea că artiștii se cred într-o operă de Verdi, nu de Enescu. Ediție foarte limitată

3. **Gielen/ Naxos, 2006 (live, 1997)** – Deși sunt operate câteva tăieturi, discul surprinde atmosfera primelor spectacole cu *Œdipe* de la Wiener Staatsoper, o amintire de neuitat rămânând Marjana Lipovšek, aici în rolul Sfinxului și al Jocastei, dar și interpretarea lui Monte Pederson, dispărut înainte de vreme. În rolul lui Créon, Davide Damiani, care va prelua mai târziu rolul titular la București. Disponibil și în format streaming.

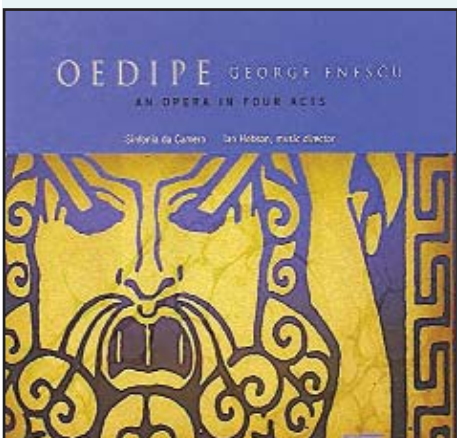

4. **Brediceanu/ Electrecord, 1965** – Vreme de un sfert de secol, acest disc a fost unica înregistrare de studio a lui *Œdipe* (în afară de transmisiunea radio din 1955 de la Paris, nedistribuită comercial). O referință, azi depășită din mai multe puncte de vedere, inclusiv prin faptul că e cântat în limba română, iar direcția lui Brediceanu rămâne inferioară celei a lui Silvestri, în timp ce stilistica interpreților e tributară aceluiași imperfecțiuni.

5. **Hobson/ Albany Troy, 2015 (live, 2005)** – Înregistrarea concertului de la University of Illinois, de o bună calitate, dar cu un Ștefan Ignat obosit, sub nivelul său obișnuit, comparațiile defavorabile. Disponibil și în format streaming.

cu Van Dam și Ohanesian fiindu-i defavorabile. Disponibil și în format streaming.

Ar fi interesant dacă măcar o parte dintre transmisiunile radio ale capodoperei lui Enescu ar deveni disponibile comercial. Există cel puțin câteva care s-ar putea dovedi revelatoare. De data asta lista e în ordine cronologică:

Charles Bruck, Orchestre Radio-Symphonique de France/ Radio France, 1955 – în primul rând pentru Xavier Depraz în rolul principal și pentru Rita Gorr în cel al Jocastei, dar și pentru câțiva dintre interpreții creației operei la Paris în 1936, chiar dacă nu în aceleași roluri: Henri Médus, Louis Noguéra, Pierre Froumenty

Cristian Mandeal, BBC Scottish SO/BBC, 2002 – pentru mărturia istorică a primei rëndiții britanice a operei

Pinchas Steinberg, Orchestre National du Capitole de Toulouse/ France Musique, 2008 – pentru frumusețea dicției unui ansamblu francez și pentru excelenta orchestră din Toulouse, una dintre cele mai bune din Franța

Leo Hussain, Royal Opera House/ BBC, 2016 – pentru rememorarea serilor de la Covent Garden și a unei distribuții aproape de ideal.

Alexandru PĂTRAȘCU